

[Lenger]

Regeringens forslag bygger ikke desto mindre på den illusion, at også de svage stillede har fordel af det, og regeringen lægger end ikke skjul på, at skattesystemets legitimitet i høj grad ligger regeringen på sinde. Denne enkeltstående tankens klarhed skal regeringen have mange tak for, den er også virkelig central i hele vort skattesystem. Den enkeltes tro på en retfærdig behandling, hvad enten troen bygger på noget reelt eller ej, er dog det vigtigste.

For at styrke illusionen er skattesystemet opbygget, så rigtig mange mennesker har mulighed for at nyde godt af de mange fradrag, men for 90 pct.s vedkommende er fradragene, som de nyder godt af, kun i småtingsafdelingen, naturligvis. Hver enkelt slås for sine egne, personlige fradrag, men sandheden er, at alle småtterierne, de fleste befordringsfradrag og de mindste fradrag for opsparing f.eks., kun er frynser i sammenligning med, hvad de få og de rige får ud af skattesystemet. Selv en husejer med fradrag, men med lav indkomst, kunne være tjent med en afskaffelse af rentefradragene, for han eller hun kommer til at betale mere i ekstra skat på grund af andres store fradrag og fradragsværdier, end hvad han eller hun selv får ud af sine egne mindre fradrag. Illusionen, skattesystemet bygger på, bevares ved, at alle får nogle små fradrag. Det har regeringen set, og det indrømmer regeringen. Det skal regeringen have tak for.

For VS understreger det nødvendigheden af, at der ryddes kraftigt op i fradragene. Det er det helt centrale i al snak om skattereformer. Regeringen bebuder ganske vist, at den vil se på en fradragssanering, men når snakken kommer til det konkrete, så bliver den tavs som en østers. Rentefradragene, som betyder mest blandt alle fradrag, skal åbenbart ikke røres, men hvad der så skal røres, står hen i det uvise.

Men når rentefradragene ikke røres, kan der ganske enkelt ikke fås tilstrækkeligt provenu til at finansiere denne såkaldte skattereform, der i hvert fald efter den erklærede hensigt skal hvile i sig selv. Hvad regeringen pønser på, når vi når så langt, vil tiden vise. Der vil kun være mulighed for en momsforhøjelse eller nedskæringer af aktivitetsniveauet, som hr. Hagen Hagensen har været inde på, og begge dele er for os at se lige uacceptable.

Når regeringen derfor forsøger at sælge denne skattereform på løftet om lavere skatter for de fleste eller for alle oven i købet, så er det for os at se en ganske underlødigt salgsteknik. Det kan simpelt hen ikke hænge sammen, det kan ikke være sandt. Hvis der er nogen, der vil spille med på regeringens skatteforslag, så spiller de simpelt hen med blind makker.

Vi kan med andre ord konstatere, at regeringen ikke har nogen som helst vilje til at gennemføre en omlægning af skattesystemet, der både indeholder forenklinger, fjernelse af fidusmulighederne og en bedre og mere social fordeling af byrderne. Der bliver ingen bukser af det skind, og heldigvis for det.

Regeringens skatterede gørelse vækker nok en smule opmærksomhed, men at der skulle kunne komme noget acceptabelt ud af den, kan definitivt udelukkes. Nu som før står og falder en skattereform med det radikale venstre, der i denne som i så mange andre sager giver den i rollen som hønen foran et cykelhjul. Det radikale venstre vil hverken støtte regeringens forslag eller socialdemokratiets forslag, og alene at aftvinge det radikale venstre bare nogle få og sammenhængende tanker om, hvad en skattereform skal indeholde, forekommer at være et sisyfosarbejde.

Vi har ingen illusioner om, at vi får en forbedring af skattesystemet efter vores eget hoved, 100 pct. i hvert fald, men hvis det radikale venstre for en gangs skyld kunne mene bare et eller andet, kunne det da tænkes, at der ville være et flertal for en række forbedringer af skattesystemet, som VS godt kunne støtte.

Som vi tidligere har sagt, betragter vi socialdemokratiets skattereformforslag som et ganske tilfredsstillende udgangspunkt. Vi betragter derimod ikke regeringens forslag som noget udgangspunkt overhovedet.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Ja, man skal selvfølgelig passe på ikke at stille for store krav til de enkelte folketingsmedlemmer, men mon ikke det er et rimeligt krav at stille, at de sætter sig lidt ind i forudsætningerne for det, de går op og siger herfra?

Så ville VS' ordfører vide, at det radikale venstre har fremsat et forslag, om hvilket det